

at der vilde komme flere Systemer frem — saa er det min Tro, at det kan betale sig baade direkte og indirekte at anskaffe saadanne Ovne, selv om man fuldstændig skulde kassere de gamle. Jeg er ogsaa overbevist om, at saa snart der fremkommer Opfordring fra Staten om Tilbud med Hensyn til Ombytning af de eksisterende Furnaces, eller hvad man skal kalde dem, disse store Apparater, der bruges til at opvarme Lokaler i de offentlige Bygninger, vil der fremkomme saadanne Tilbud, at det ikke kan blive nogen særlig stor Udgift for Staten at foretage Ombygningen. Som Støtte for min Opfattelse kan jeg anføre, at i et Land som Bayern er Staten gaaet saa vidt, at den bruger Tørv til Indfyring paa sine Lokomobiler og paa Jærnbannerne, og naar det kan gøres der, kan det naturligvis ogsaa gøres her i vort Land med dets rige Forsyning med Moser, som ligge ganske unyttede hen. Det vil være en stor Fordel for Landbefolkningen, at vore Moser kunde gøres nyttebringende derved, at Staten i større Maal benyttede sig af det billige Brændsel, der her haves. Hvis det er tilladt at anføre personlige Erfaringer, skal jeg kun sige, at jeg selv i 20 Aar i et Lokomobil, et af de største af dem, der bruges her i Landet til et Tærskværk, udelukkende har benyttet Tørv og i en Dampmaskine, der driver et Savværk med henved 40 Hestes effektive Kraft, ligeledes i en meget lang Række Aar fyret med Tørv, saa at jeg er fuldstændig overbevist om, at det kan lade sig gøre, og at der ikke kan være Tvivl om, at Staten kunde gøre det samme. Naar jeg til Ombygningen har stillet Forslag om en Sum af 10,000 Kr., er det rent kalkulatorisk; Foranstaltningen kan jo ikke gøres paa en Gang, men vil altid kunne ske efterhaanden, naar der er stillet en saadan Sum til Ministerens Raadighed. Naar Staten systematisk gaar frem paa den Maade, at den udelukkende benytter Kul f. Eks. paa alle Jærnbane-stationer, afskærer man altsaa den paagældende Egn fra at levere dette Brændsel. I tidligere Tid, for ca. tyve Aar siden, blev der, saavidt jeg ved, brugt baade Tørv og Træ paa Stationerne, men dette blev afskaffet, formodentlig paa Grund af det bureaukratiske System, som hersker i Statsbanerne; det er jo lettere for Chefriet her i Kjøbenhavn at dekretere: saa mange Tønder Kul afleveres paa den Station, saa mange paa den, i Stedet for at lade de stedlige Jærnbaneautoriteter besørge Indkøbet selv. Jeg kan imidlertid ikke tro andet, end at de vedkommende Stations-

forstandere o. s. v. ere saa paalidelige Folk, at man nok kan overlade dem at købe alt, hvad der skal benyttes af Brændsel, hvilket altsaa maatte indleveres paa Stationen, i Stedet for at man nu til Trods for den nuværende Mangel paa Materiel er nødsaget til at benytte Jærnbanemateriel til at sende Kul omkring til de allerfjerneste Stationer. Selv om det ikke er nogen stor Belastning af Materiellet, er det dog en Forøgelse af de Masser, som BANNERNE skulle befordre og kun til liden Nytte for Udbyttet. Og Eksemplet smitter. Nu er der rejst over 1,000 Andelsforetagender, der blive drevne ved Damp, jeg sigter særlig til Mejerierne, og ikke et af disse Anlæg har Maskiner, som benytte andet end Kul til Indfyring, end ikke de, der ligge fjernest fra Havne og have de vanskeligste Kommunikationsmidler. Det kommer selvfølgelig af, at Landbefolkningen, da Staten aldrig benytter andet end Kul, lige saa lidt som andre Autoriteter eller Industrien, aldrig har tænkt sig Muligheden af at bruge deres eget Brændsel, som de have lige uden for Døren. Dersom nu Staten gav Eksemplet, tror jeg, at det hurtigt vilde gaa op for Befolkningen, at der var yderligere Udgifter at spare, at man paa de Steder, hvor man bruger Dampkraft, meget vel kan benytte indenlandsk Brændsel i Stedet for det dyre Kul. Det er en Selvfølge, at saa længe Befolkningen ikke fordrer det, have Fabrikkanterne ikke Interesse af at skaffe ny Modeller frem, de have nærmest Interesse af at bruge de gamle Modeller, baade til Kakkellovne og Dampkedler. — Idet jeg altsaa takker den ærede Minister for hans imødekommende Udtalelse, er jeg beredt til at tage mine Ændringsforslag tilbage, hvad jeg herved gør.

Formanden (Sofus Høgsbro): De 2 af Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds stillede Ændringsforslag, Nr. 6 og 7 til § 26, ere tagne tilbage. Hvis ingen optager dem, ere de bortfaldne. (Op-hold.) De ere altsaa bortfaldne.

Bluhme: Der er en anden Post paa Landbrugsministeriets Budget, som jeg gerne vil omtale. Der findes paa dette Budget en Masse Poster til Fremme af Jordbruget her i Landet, men til Fremme af Skovbruget og Tørveindustrien findes der meget lidt eller rettere intet. Der er ganske vist opført Tilskud til Skovplantningens Fremme, særlig gennem det danske Hedeselskab, og til Beplantning af Klitter,